

Vi er da helt med på, at vi også i Fremskridtspartiet får et problem, den dag vi skal stemme om den store bunke af udlændinge, der søger om dansk statsborgerskab, og som jo med et flertal i Folketinget får det. Vi er da på det rene med, at der i hvert fald rent statistisk og historisk på de mange forslag har været et antal personer, som har begået endda meget grov kriminalitet, og hvor vi jo har været med til at stille forslag om, at de pågældende personer skulle tages ud af forslagene. Da et flertal i Folketinget ikke har ønsket at gøre det, har vi været nødt til at stemme imod de samlede forslag.

Det bliver vi også nødt til, når vi kommer til behandlingen af forslaget med de to prinsesser. Der vil givetvis være nogle kriminelle i det, og det ville overraske mig meget, hvis der ikke var, men lad os nu se, hvordan det forslag kommer til at se ud. Derfor får vi selvfølgelig et problem. Det er vi helt på det rene med.

Men der var to ting, jeg lagde vægt på. Den ene var, at når ansøgerne selv giver udtryk for det ene eller det andet, så synes jeg i princippet, at man bør respektere det. Men jeg sagde også: Dette til trods støtter vi forslaget, for vi har en principiel holdning til, at der bør finde en individuel behandling sted af hver enkelt ansøger, der søger om dansk statsborgerskab. Derfor støtter vi forslaget her. Det er ikke så meget, fordi det er de to personer, der er nævnt, men mere, fordi det er et princip for os, at der bør finde en individuel behandling sted i Folketinget.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er så ikke i dette tilfælde hovedårsagen for Dansk Folkeparti.

Jeg skal bare til sidst sige, at Dansk Folkeparti har ikke noget problem, overhovedet ikke, heller ikke, når det store lovforslag om indfødsret kommer til behandling. Overhovedet ikke.

Vi har fremsat dette forslag, fordi vi mener, at de to danske prinsesser skal have dansk indfødsret, når de ønsker det, når de har søgt om det. Derfor har vi fremsat dette forslag, som vi naturligvis også vil have frem til en sidstebehandling, og som vi bestemt stemmer for.

Så vi har overhovedet ikke noget problem. Hvis det skulle vise sig, og det gør det jo nok, at der vil være så mange kriminelle elementer i det forslag, vi skal have til behandling, så ender vi med at stemme imod. Men det er ikke et problem for os, overhovedet ikke.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 87:

Forslag til folketingsbeslutning om tildeling og fratagelse af dansk indfødsret.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 10/12 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Spørgsmålet om ændringer af kriterierne for tildeling af dansk indfødsret har nu efterhånden været drøftet adskillige gange her i Folketingssalen igennem de seneste måneder, senest i forbindelse med debatten om forespørgsel nr. F 21 den 15. januar i år. Ved den lejlighed vedtog et bredt flertal i Folketinget, alle partier med undtagelse af Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet, et forslag til vedtagelse, der bl.a. lægger op til en fortsættelse af forhandlingerne om disse kriterier. Denne beslutning danner nu grundlag for videre drøftelser mellem de partier, der stod bag vedtagelsen.

Dansk Folkepartis beslutningsforslag indebærer dels betydelige skærper af kriterierne for at få dansk indfødsret, dels set med mine øjne en opdeling af danske statsborgere i et a-hold og et b-hold, hvoraf den ene gruppe under visse omstændigheder kan miste det danske statsborgerskab igen og derved måske blive statsløse.

Regeringen kan ikke gå ind for nogen af disse forslag og kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Frederik Nørgaard (S):

Jeg skal også her på mit partis vegne tilkænde-give, at vi tager afstand fra beslutningsforslaget, ligesom vi tidligere har taget afstand fra lignen-de forslag fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti.

Vi afviser forslaget både i forhold til indhol-det og i forhold til det menneskesyn, forslaget er udtryk for. De allerede eksisterende regler vedrørende dansk indfødsret er fuldt tilstræk-kelige og fungerer i det store hele godt.

De foreslåede krav her er så vidtgående, at det ikke på nogen måde hører hjemme i en rets-stat som Danmark, og her tænker jeg bl.a. på forslaget om, at indfødsretten i nogle tilfælde kan fratages inden for en tiårig periode, efter at den er tildelt. Sådan kan eller skal ingen danske statsborgere behandles. Når man først har op-nået dansk indfødsret, er man dansker med alle de rettigheder og forpligtelser, der følger med. Indfødsretten er ikke bare en tilladelse, som igen kan inddrages.

Det hedder i bemærkningerne til forslaget, at samfundets værdier er skabt af tidligere danske generationer. Ja, det er rigtigt. En af værdierne er netop, at vi stiller krav til de mennesker, der ønsker dansk indfødsret, men at de krav sam-tidig skal være fornuftige og rimelige. Og det er de foreslåede krav her i beslutningsforslaget ikke.

Jeg vil i øvrigt godt minde om, at vi for min-dre end en måned siden her i Folketinget havde en forespørgselsdebat om kriterierne for tilde-ling af dansk indfødsret. Der var i den forbin-delse et bredt flertal for et forslag til vedtagelse, der lægger op til fortsatte forhandlinger om kri-terier for indfødsretten, og denne vedtagelse danner grundlag for de videre drøftelser.

Vi afviser derfor forslaget, og jeg skal tilken-degive, at Det Radikale Venstre også afviser.

John Vinther (KF):

Kort før jul havde vi her i Folketingssalen en debat om et fælles VK-forslag, hvor vi præsen-terede V og K's ønsker og krav til opstrammnin-ger i kriterierne for opnåelse af dansk statsbor-gerskab.

Vi præsenterede et forslag om øgede krav til en kriminalitetsfri tilværelse. Vi foreslog, at der skulle være en absolut overgrænse for, hvor længe man kunne have siddet i fængsel og stad-ig gøre sig fortjent til det blå stempel, det vit-terlig er at blive dansk statsborger. Vi foreslog en overgrænse på 4 år. Vi foreslog samtidig, at

visse typer af personfarlig kriminalitet altid skulle have den virkning, at man blev udeluk-ket fra at blive dansk statsborger.

Vi foreslog også en opstramning af sprogkri-teriet, således at der indføres en egentlig sprog-prøve, og endelig foreslog vi også, at man som udgangspunkt skal tilbagebetale al tilbagebeta-lingspligtig gæld til det offentlige, før man kan komme i betragtning til et dansk statsborger-skab.

I den udstrækning, forslaget fra Dansk Folke-parti er identisk med det forslag, kan vi natur-ligvis støtte det, men det er vores opfattelse, at Dansk Folkeparti går længere, end rimeligt er, og derfor må vi afvise beslutningsforslaget.

Jeg vil også godt advare mod tanken om, at man kan fratage folk, der allerede har fået dansk statsborgerskab, deres danske statsbor-gerskab. Det er min opfattelse, men det kan justitsministeren eventuelt svare på, at man dermed ville forbyrde sig mod stort set samtlige konventioner, Danmark har tilsluttet sig på det her område.

Vi er jo blandt de lande, der kræver, at man for at blive dansk statsborger bliver løst fra sit hidtidige statsborgerskab, og hvis vi så efterføl-gende, indtil 10 år efter, kommer og fratager folk det danske statsborgerskab, så gør vi altså folk statsløse, og det synes vi ikke er hensigts-mæssigt.

Vi afviser altså beslutningsforslaget, og jeg skylder i den forbindelse at sige, at også Venstre afviser beslutningsforslaget.

Margrete Auken (SF):

Vi henviser til den debat, der var for nylig om nye og bedre betingelser, som ikke uden videre går i Dansk Folkepartis retning, for opnåelse af dansk statsborgerskab.

Jeg skal så her afstå fra at sige, hvad jeg fak-tisk har haft lyst til at tænke om Dansk Folke-partis misbrug af kongefamilien lige før og denne her gang og altså misbrug af en meget ubehagelig, meget ubehagelig stemning, som jo indlysende bare er lodret i modstrid med alt, så man bare kører en gang plat.

Tom Behnke (FP):

Det er jo et faktum, at vi i Danmark tildeler dansk statsborgerskab til ganske mange perso-ner. Siden 1980 er der 70.000 udlændinge, som har opnået at få dansk statsborgerskab. Mange af dem har fået det velfortjent, og mange af

dem har levet op til at blive danske statsborgere.

Men der er jo også et antal, og det ser vi jo hver gang, vi har et bundt af udlændinge på ét forslag, som bliver trukket igennem Folketinget, som får tildelt dansk indfødsret, og som efter Fremskridtspartiets opfattelse ikke opfylder kriterierne. Der er udlændinge, som har begået endda grov kriminalitet, som alligevel får lov til at få dansk indfødsret. Der er udlændinge, som har væsentlig gæld til det offentlige, som får lov til at få dansk indfødsret.

Det er jo et problem, for når vi tillader det, så kan man jo ikke fortænke forslagsstillerne i at prøve at gøre et eller andet i forhold til dem, der har fået dansk indfødsret.

Hvis jeg skal tage forslaget fra en ende af, så går det ud på, at man for at kunne søge og opnå dansk indfødsret skal have mindst 10 års ophold i Danmark. Her har vi i Fremskridtspartiet flere gange stillet forslag om, at den årrække, man skal have været her, skal være 12 år, men det skal ikke afholde os fra at støtte forslaget her, da 10 år jo er mere end de i dag traditionelle 7 år.

Så skriver forslagsstillerne også, at indfødsret skal være betinget af, at ansøgerne ikke har begået kriminalitet i den periode, de har været i Danmark. Det er vi meget enige i i Fremskridtspartiet. Vi har også flere gange her i Folketinget foreslået, at man skal have levet en kriminalitetsfri tilværelse. Vi har dog sat en nedre grænse og sagt, at der selvfølgelig kan være tale om noget småtteri, som ikke behøver at få den store indflydelse. Derfor har vi sat en nedre grænse, hvor vi siger, at har man begået kriminalitet, der giver mere end 30 dages ubetinget fængsel, så mener vi ikke, at man skal kunne opnå at få dansk indfødsret.

Så er der hele spørgsmålet om, at de pågældende, i den tid de har været i Danmark, skal have vist, at de er i stand til at forsørge sig selv. Det mener vi også i Fremskridtspartiet er et ganske væsentligt kriterium. Det må være et kriterium, at de pågældende mennesker virkelig har gjort sig umage for at vise, at de er i stand til at forsørge sig selv, og at de dermed ikke bliver en byrde for det danske samfund, heller ikke når de får dansk indfødsret.

Så er der det med at kunne beherske det danske sprog i såvel skrift som tale. Det er vi meget enige i i Fremskridtspartiet. Vi er meget enige i, at det er og bør være en væsentlig forudsætning for, at man kan få dansk indfødsret, at man

behersker det danske sprog såvel i skrift som i tale. Der kan selvfølgelig være nogle undtagelser. Hvis man er handicappet eller lign. og ikke er i stand til af naturlige årsager at tilegne sig det danske sprog, så må vi selvfølgelig gå ind og se på, om der ikke kan gives en dispensation, hvilket vi så også har været villige til i Fremskridtspartiet.

Så er der hele spørgsmålet om, at man har fået dansk indfødsret ud fra at have opgivet forkerte oplysninger, at man altså har opnået det ved svig eller noget, der ligner svig. Der er vi meget enige i, at hvis vedkommende har fået dansk indfødsret på et forkert grundlag, så bør man selvfølgelig, når man bliver opmærksom på det, kunne gå tilbage og sige: Den går ikke; det kan vi ikke være med til. Det er klart. Det gælder også i en række andre retsforhold her i landet, at er der opnået et retsgode ved svig, så kan man fratage den pågældende det pågældende gode. Og det synes vi selvfølgelig også er en god idé.

Så vi i Fremskridtspartiet støtter forslaget.

Arne Melchior (CD):

CD var medforslagsstiller og stemte naturligvis for den vedtagelse, som justitsministeren henviste til fandt sted som afslutning på debatten den 15. januar, og det står vi selvfølgelig 100 pct. ved. Vi er meget trykke ved, at de forhandlinger, der nu foregår under justitsministerens ledelse, fortsætter, og jeg ser frem til, at de ender med et fornuftigt resultat.

Med sit forslag har jo Dansk Folkeparti og nu også Fremskridtspartiet ved at støtte det sat sig uden for den kreds af partier, som det har interesse at forhandle med om disse ting.

Jeg formoder, at jeg ikke kan opnå smudstilæg for at deltage i denne debat, så jeg vil prøve at vaske smudset af med en ny gang kold douche som svar på dette forslag.

Flere af ordførerne har været inde på, at der er tale om endog grov tilsidesættelse af internationale konventioner, som Danmark er forpligtet af, og vi er ganske frivilligt forpligtet af dem, men jeg skal dog lige nævne to ting, som andre vist ikke har været inde på.

Den ene er den pind i forslaget, der siger, at meddelelse af indfødsret skal være betinget af, at ansøgeren skal have virket til gavn for Danmark. Jeg ved ikke, om det skal være fru Pia Kjærsgaard, der skal være dommer over, hvorvidt vedkommendes adfærd i det tidligere ophold i Danmark har været til gavn eller ej.

Det er der med garanti ikke nogen domstol der vil påtage sig at afsige dom om.

Den andet ting, jeg skal påpege, er det højest besynderlige brug i bemærkningerne til forslaget af begrebet førstefødselsretten. Ja, det er da klart. Enhver, der er en efterkommer af tidligere danske generationer, er berettiget til denne førstefødselsret. Det er ikke engang et privilegium. Det er bare sådan. Men det er da en oldnordisk eller oldtidsagtig opfattelse af førstefødselsretten, at senerefødte børn ikke på næsten alle punkter skulle blive ligeberettigede med den tilfældigvis førstefødte. Jeg ved godt, at det er vedkommende, der arver trone og titel og visse ting, men selv når det gælder formueforhold, så er der jo ligestilling mellem børn, når der skal arves, og begrebet førstefødselsretten er lige så vildt som ordvalget i forslaget i øvrigt.

Pia Kjærsgaard (DF):

Som vi har skrevet i vores forslag, skal indfødsretten, det er en af pindene, naturligvis kun gives til ikkestraffede personer og personer, som kan klare sig selv, og der er en lang række andre punkter, som vi har listet op. Dem står vi selvfølgelig 100 pct. ved; sådan mener vi i Dansk Folkeparti at det bør være. At det så ikke er sådan, kan vi kun dybt beklage. Det, at der er gået alvorligt skred i tingene igennem de senere år, er jo en konstatering.

Jeg lagde mærke til under min tidligere ordførertale om særloven til de to prinsesser, at ministeren rystede meget på hovedet, da jeg listede de forbrydelser op, som er begået af personer, man har tildelt indfødsret. Jeg skal så også i den forbindelse sige, at jeg så, at ministeren fik accept fra sine embedsmænd, og det synes jeg faktisk ikke rigtig man kan tillade sig, for det, jeg står og læser op her fra Folketingets talerstol, er selvfølgelig fuldt dokumenteret. Det er der ingen der skal være i tvivl om. Det er bare en bemærkning til en ting, som undrede mig lidt rigeligt.

Så må jeg så sige, at Dansk Folkeparti naturligvis overhovedet ikke har tillid til, at de forhandlinger – eller hvad man skal kalde det – som nu skal til at foregå imellem de såkaldt ansvarlige partier, vil rette op på noget som helst. Vi har jo så mange fortilfælde og eksempler på, at man slutter sig sammen, at man synes, at det her skal ske ud fra konsensusbegrebet.

Jeg er så kun ganske tilfreds med, at Dansk Folkeparti ikke indgår i den enighed, som jeg betragter som dybt krænkende for, hvad der skal ske i Danmark fremover. Jeg er ikke spor ked af det, så længe man imellem så mange partier, så forskellige partier i hvert fald ifølge deres partiprogrammer, tilsyneladende allerede på nuværende tidspunkt regner med, at man fortsat kan blive enige. Og det skal man såmænd nok blive om et af de her kontorcirculærer, som plejer at regere de her indfødsretslove. Vi står af, og det har vi sådan set ikke spormod.

Det, jeg kan beklage, er, at man ikke afventer og ser, om der ikke skulle blive et fornuftigt flertal efter næste folketingsvalg, og så får godt og grundigt rettet op på de her ting. Der er faktisk behov for det.

Så har jeg hørt ord om, at vi går længere, end rimeligt er. Det synes jeg overhovedet ikke. Det kan jeg naturligvis ikke tilslutte mig. Og jeg synes da blandt andet, at har man givet urigtige oplysninger, er det jo helt grotesk, at man så stadig væk kan bevare statsborgerskabet.

Jeg skal så til allersidst sige, at det naturligvis også er for at afprøve partiernes holdning, at vi fremsætter sådan et forslag. Det var nok ikke så forventeligt, at det ville gå igennem bare med et flertal, for slet ikke at tale om fuld opbakning. Det er selvfølgelig altid gavnligt at få afprøvet partiernes holdninger til sådanne forslag, som bliver diskuteret mere og mere rundt omkring i samfundet, og som også vil blive diskuteret i den kommende valgkamp. Dansk Folkeparti er naturligvis fuldstændig overbevist om, at det vil der blive sat fokus på. Hvis ikke andre vil gøre det, så vil vi i hvert fald.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Fiskeripolitisk redegørelse 1997.
(Redegørelse nr. R 14).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse finder sted onsdag den 15. april 1998. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. februar 1998, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.30
